

[Christophersen.]

drøfte hele spørgsmålet om, hvad fuld dækning er. Det er klart, der kan anlægges forskellige synspunkter vedrørende den sag. Man kan sige som hr. Kjeld Olesen, at fuld dækning må forudsætte, at man får en dækning, som rent faktisk svarer til, hvad dyrtidsportionerne minus indkomstskat ville have givet. Men man kan jo altså også anlægge den betragtning, som regeringen anlægger, og som jeg synes at erfaringen burde have belært os om var den rigtige, at dyrtidsportioner jo har en tilbøjelighed til at trække nye prisstigninger med sig.

Derfor mener vi, at der er rimelighed i, at den dækning, som man kan opnå, vil man efter regeringens forslag ikke blot opnå ved at den enkelte lønmodtager får udbetalt 1.000 kr., men man vil derudover opnå en dækning ved, at en sådan ordning forhindrer de prisstigninger, der ellers normalt følger i kølvandet af dyrtidsreguleringen og dermed meget hurtigt spiser noget af dyrtidsportionerne.

Men vel, dækningsproblemet er naturligvis et af de problemer, vi må drøfte under det udvalgsarbejde, som skal i gang, og her må de enkelte partier give deres vurdering. Vi må også have vurderinger fra de implicerede organisationer om, hvad de forstår ved dette, hvordan det skal defineres, og så må vi se, om vi kan nå frem til en fælles opfattelse af dette begreb.

En anden del af regeringens forslag til inflationsbæmpelse er jo en afbalancering af det forslag, som beskæftiger sig med lønmodtagernes forhold.

Det er en afbalancering på den måde, at det foreslås, at der gennemføres en ny prislovgivning, at der sker en begrænsning af udbetaling af udbytter og tantiemer, og at man, samtidig med at man på denne måde ligesom lægger loft over de stigningsmuligheder, der findes for ikke-lønmodtagere, åbner mulighed for, at virksomhederne i højere grad benytter deres indtjening til at konsolidere sig ved at sætte midler ind i investeringsfunds. Jeg tror, man skal lægge

mærke til den afbalancering af forslagene, som ligger i, at man på den ene side lægger loft over indkomstudviklingen for de selvstændiges vedkommende og på den anden side åbner for, at de i stedet øger deres investeringer.

Så vil jeg godt sige, at nu har vi altså fået regeringens udspil, og nu er det op til folketingets øvrige partier at foretage en tilsvarende tankeproces og derefter fremlægge deres opfattelse af situationen og deres mål-sætning og deres konkrete forslag.

Jeg kunne forstå på hr. Gede, at han og måske også hans parti allerede havde været inde på denne tankeproces og havde besluttet sig til at afslutte den meget hurtigt. Jeg måtte i hvert fald forstå indlægget sådan, at der altså ikke i fremskridtspartiet er noget ønske om at komme de alvorlige prisstigninger til livs. Der er ikke dér nogen forståelse for, at vi har et betalingsbalanceunderskud, som meget hurtigt skal bremses. Jeg måtte også forstå det sådan, at der ikke dér var nogen særlig forståelse for, at det kunne være en fordel, i stedet for at sætte en vældig inflationsudvikling i gang, at foretage ekstraordinære foranstaltninger, som forhindrede disse uheldige virkninger.

Jeg tror, det er lidt uforsigtigt, at man på denne måde ligesom på forhånd ønsker at bekendtgøre sin uvilje til at løse problemerne, men det er naturligvis fremskridtspartiets egen afgørelse. Den skal jeg ikke blande mig i.

Hvis et ansvarligt flertal når frem til samme opfattelse af problemernes karakter som den, regeringen og venstre har givet udtryk for, så tror jeg også, der vil være grundlag for positive forhandlinger, og jeg tror simpelt hen ikke, at vælgerne vil kunne forstå, hvis der i så fald ikke også kan opnås enighed om konkrete løsninger.

Mens denne afklaringsproces finder sted, er det imidlertid nødvendigt, at den fornødne ro tilvejebringes, specielt omkring prisudviklingen, og det er på den baggrund, man skal se regeringens forslag om et midlertidigt prisstop. Jeg tror, det vil kunne